

МІСТЕЦЬ

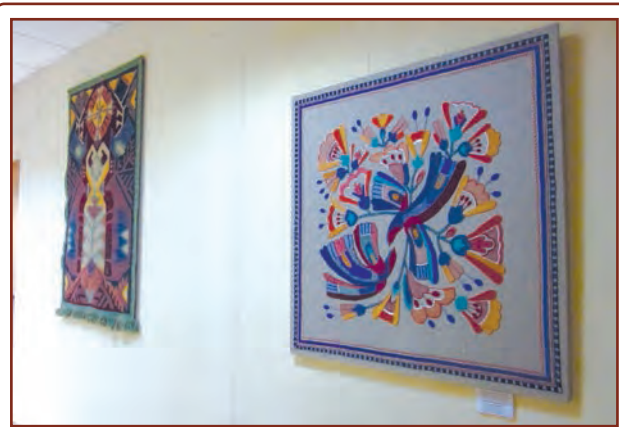
№5-6 (74-72) Травень-червень 2017 р.

Газета Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука

МАГІСТРАТУРА В НАШОМУ ІНСТИТУТІ

На засіданні Ліцензійної комісії Міністерства освіти і науки від 25 травня 2017 року (протокол № 53/1) прийнято рішення щодо видачі КДІДПМД ім. Михайла Бойчука ліцензії на розширення провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти з підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня із спеціальностей 022 «Дизайн» та 023 «Образотворче мистецтво, декоративне мистецтво, реставрація».

Наказ МОН України «Про ліцензування освітньої діяльності» від 26.05.2017 № 111-л.

У МОН УКРАЇНИ

16 квітня 2017 року 49 творчих робіт випускників Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну ім. Михайла Бойчука прикрасили стіни приміщень та актовий зал міністерства освіти і науки України. Виставка приурочена до двох подій, що відбувалися у ці дні в МОН України, – II Міжнародна науково-практична конференція Державного фонду фундаментальних досліджень «Science-Society-Personality-2017» та урочистості з нагоди 25-річчя Державного фонду фундаментальних досліджень.

В експозиції представлені роботи монументально-декоративного живопису, вишиті, ткані, керамічні, різьблені по дереву, батик 2001-2017 років. Автори робіт: Любов Мошківська, Галина Данилюк, Юлія Гришко, Альона Поривай, Вікторія Жирна, Анна Ващенко, Тетяна Литвиненко, Дмитро Семенко, Лідія Борисенко, Ганна Альошкіна, Богдана Губаньова, Марина Цесаренко та інші. Керівники робіт: Олена Феоклістова, кандидат мистецтвознавства Василь Андріяшко, народний художник України Людмила Жогель, Василь Лашко, кандидат мистецтвознавства, доцент Олеся Майданець, заслужений художник України Олександр Олійник, заслужений діяч мистецтв України Олена Владимірова.

Як завжди, творчі роботи вразили глядачів, учасників заходів та співробітників міністерства майстерністю виконання та глибиною задумів. Серед робіт розміщено реліз про наш заклад, на етикетках зазначені автори і керівники експонованих творів.

Освітні заходи відвідав і з інтересом переглянув експозицію студентських робіт КДІДПМД ім. Михайла Бойчука Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. **ВЛ. ІНФ.**

АБЕТЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ – БУТИ!

Почиться кривава боротьба за існування України як самостійної, суверенної держави, за існування української нації та її мови, бо «без мови немає нації!» Це гасло стало темою наукових конференцій, де відомі вчені закликають один одного до боротьби за існування української мови. ЗМІ пульсують і пускають пар, здіймаючи хвилі в повітрі, що за законами фізики поступово згасають, а проблема повисає в повітрі. Причина такої безвиході на виду в усіх зрячих, але на неї мудрі українці дивитися не хочуть.

У 1710 р. імператор Росії Петро I реформував абетку, що їм дісталася ще від Русі-України. Нова абетка для російської мови створена завдяки голландським інженерам і названа «гражданським шрифтом», який за своєю основою не є кирилицею, навіть за визнаннями сучасних російських спеціалістів. Цей «гражданський шрифт» привнесений в Україну й функціонує до сьогодні. Ним, як засобом зображення мови, названі міста, села, вулиці, державні українські установи, банківські грошові знаки, документація, шкільні та університетські підручники і література – тотальна окупація. Це створює візуальну екологію «єдиної країни», що перекоонує росіян ніби Україна є невід'ємною часткою Росії. А все через те, що дві мови розміщені на одній абетці, де українська мова сидить скраєчку у «приймах»...

Мова, у якій немає історичної абетки, справедливо названа «наречієм», бо жоден з діалектів світу не має власної абетки і користується абеткою держав, на території якої існує.

Панівна абетка, біля якої українська мова зображена скраєчку, обу-

рюється, що її утискають і забороняють, що стає причиною кровопролиття носіїв «наречія». Сороміцьке становище найбільшої за територією держави у Європі, з сорокамільйонним населенням, яка за державну мову має «наречіє».

Нещодавно, один із «стовпів», докторантів філології на запитання чи має Україна свою абетку навіть з гордістю відповів: «у нас спільна з Росією абетка»?!

Сьогодні така «спільність», у час кривавої війни за мову, нагадує спільність між катом із сокирою та жертвою – один кінець у руках вбивці, а другий на шії приреченого, – ось і ціна справжньої спільності.

Як висловився відомий лікар-психіатр і правозахисник Семен Глузман: «хто таке терпить, той – раб». Національний шрифт – один із символів суверенної Держави, так само як герб київського князя Володимира, як тризуб, що тепер на нашому прапорі. На користь нашої історичної абетки свідчить те, що в її складі є буква «щ» (шта), яка нагадує малий герб України. Жодна абетка не має у своєму складі державного герба. Сучасній Україні та українській мові потрібно повернути власну історичну абетку!

Над проектом «Графіка української мови» Василь Чебаник працює від 2000 року, після ухвали Вченою радою Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури.

Сама ідея шрифту, який за своєю пластикою був би співзвучний з мелодійністю української мови, виникла у професора Чебанника ще 45 років тому, від часу відвідин міжнародної виставки-ярмарки книги ІВА-71 у Лейпцигу, де він мав нагоду зустрітись з відомими каліграфами з Естонії Віллу Тоотсом, Литви –

Альбертом Гурскаспом та іншими. Разом з ними Чебаник мав нагоду познайомитися з видатним ученим ректором Лейпцизької вищої школи графіки професором Альбертом Капром. Той, дізнавшись, що В. Чебаник з Києва задав йому питання, відповідь на яке згодом вилпилася у проект «Графіка української мови»: а чому Ви не розвиваєте свою абетку? На той час художниково-графікові з України нічим було відповісти, у Капра було більше інформації, а в Україні лише дозволено.

І, очевидно, аби Чебаник не забував із якого він краю, професор з Лейпцига подарував йому авторську шрифтову образну гравюру на дереві «Лист запорозьких козаків турецькому султану» німецькою мовою зі словами: «Ви навіть не знаєте, чим Ви володієте»!

Закінчення на стор.3

«Видатні українці Канади»

Другокурсниця Кароліна Ускакович (промисловий дизайн) гідно представила наш інститут на Всеукраїнському конкурсі «Видатні українці Канади». Цей захід проходив під егідою канадської освітньої організації O.W.L. OPEN WORLD LEARNING SOCIETY.

Ми щасливі, що наш конкурс, – зазначає у листі президент канадсько-української громадської організації Світлана Комінко, – запалив багатьох студентів історіями успіху видатних українців Канади. Кожне відеодослідження є неоціненним внеском у загальну історію української діаспори в Канаді. Саме так будуються мости дружби та співпраці між країнами.

І твій внесок, Кароліно, став частиною цієї почесної місії. Щиро вітаємо Кароліну Ускакович з отриманням Сертифіката на власне наукове дослідження, бажаємо подальших успіхів!

O.W.L. OPEN WORLD LEARNING – канадсько-українська громадська організація, що об'єднала фахівців з різних країн світу з метою створення можливостей для отримання молодими людьми якісної академічної освіти та професійного досвіду.

Рада директорів цієї організації пропонує Кароліні разову стипендію за умови, якщо дів-

чина поїде до Канади здобувати вищу або післядипломну освіту у ВНЗ – партнерах O.W.L. до першого вересня 2020 року.

З метою збереження історичної спадщини української діаспори Кароліна Ускакович матиме можливість розмістити своє конкурсне відео на спеціальному сайті ВИДАТНІ УКРАЇНЦІ, що буде створений до кінця 2017 року та YouTube каналі.

Елеонора ГРИГОР'ЄВА

ВІДЗНАКА

Петра Печорного, народного художника України, лауреата Національної премії ім. Т. Шевченка, професора нагороджено медаллю «За жертвність і любов до України». Посвідчення Української православної церкви Київського патріархату підписав патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Щиро вітаємо шановного Петра Петровича з відзнакою. Твори мистця

близькі й зрозумілі кожному українцю, адже вони надихають своїм оптимізмом. Тож, добра і щастя Вам, метре, земних щедрот на довгі літа, незалежного духу!

КОЛЕГИ

Дизайн – це стан душі

Наприкінці весни в інституті відкрилась ретроспективна виставка творчих робіт члена Спільноти дизайнерів України, дійсного члена Української Академії геральдики, члена Українського наукового товариства краєзнавства, геральдики та фалеристики Олега Кравченка «Дизайн 35 – стан душі».

Відбулася зустріч з людиною, спілкування з якою, збагачує світогляд на різні аспекти творчого життя, розкриває секрети опанування творчими професіями, таємниці креативного мислення, філософського підходу до завдань, які постають перед дизайнером. По суті, йшлося про відповідний стан душі для творчого злету.

– Ми цінуємо Олега Вадимовича як мистця, викладача, а надто, як людину доброзичливу, комунікбельну, інтелігентну, – звернулася до присутніх в. о. ректора інституту, заслужений художник України Оксана Полтавець-Гуйда, – колектив з відкритою душею прийняв його до нашої бойчуківської сім'ї.

З персональною виставкою відомого графіка вітали заслужений діяч мистецтв України, професор Василь Чебаник, декан факультету дизайну, доцент Валерій Сафронів, народний художник України Володимир Слєпченко, архітектори Григорій Болотов, Андрій і Наталя Шимко, Галина Григоренко, Лариса Налбат, Віталій Дриженко.

Виставка представлена різними напрямками графічного дизайну за 35 років

творчої діяльності мистця: логотипи й торгові марки, монограми та мистецтво геральдики, розробка відзнак і нагород, етикетка та фірмовий стиль. Окремими розділами виставки представлені ранні роботи О. Кравченка: книжкова графіка, живопис, декоративно-прикладне мистецтво – витинанка, інтарсія, карбування, різьба по дереву, методика проектування товарного знаку: послідовність й етапність. Відбулася презентація розробок унікального продукту, який можна назвати одним, досить емним словосполученням – графічний дизайн.

Творчий доробок майстра втілюється у понад 120 торгових марок і логотипів, 25 гербів та емблем, близько 30 відзнак та медалей, понад 50 оформлених друкованих видань та книжок, 40 фірмових стилів.

Виставку відвідали викладачі інституту і студенти, зустріч з якими перетворилася на відверту розмову автора дизайнерських розробок з досвідченими педагогами й творчою молоддю, їх чекатиме в майбутньому успіх, як зауважив О. Кравченко, за умов: наполегливої роботи, творчого пошуку та постійного самоаналізу своїх здобутків.

Логічним завершенням звіту за 35 років своєї творчої діяльності було проведено в. о. ректора інституту Оксана Полтавець-Гуйда, – колектив з відкритою душею прийняв його до нашої бойчуківської сім'ї.

Виставка представлена різними напрямками графічного дизайну за 35 років

Елеонора ПРОЩАКОВА

СТУДЕНТСЬКА ЕСТАФЕТА

У конгрес-холі інституту відбулася презентація творчих робіт першокурсника Андрія Гнедкі (ГД) і студента п'ятого курсу Андрія Кучерука (ХМ). На виставці було представлено творчі доробки з рисунка вуглем, виконані у довільній техніці з натури на картоні тематику під час поїздки на пленер у Закарпаття Гнедкі. А також ілюстрації та оформлення книжки Артура Конан Дойла. «Загублений світ» виконано гуашшю в стриманій кольоровій палітрі. Ця робота автора експонувалася також на виставці в Центральному будинку художника, а також на родинній виставці Скаканді у галереї мистецтв на Троєщині під патронатом Деснянської держадміністрації.

Андрій Кучерук під керівництвом доцента кафедри рисунка, заслуженого художника України Юлія Скаканді представив на суд глядачів 20 портретів своїх сучасників, виконаних у

техніці акварелі та рисунка вугіллям у манері гіперреалізму. Ще навчаючись в інституті юнак проявив себе як талановитий, творчий активний студент, постійно отримуючи за академічні завдання впродовж всього навчання похвалу вченої ради.

Обидва студенти брали активну участь у конкурсі на кращий рисунок і творчу роботу в Національній академії керівних кадрів культури та мистецтва, де були відзначені дипломами. Гідна зміна підрастає: п'ятикурсник Андрій Кучерук цю символічну естафету передав студенту першого курсу Андрієві Гнедкі. За активної підтримки доцента Юлія Скаканді талановиті студенти одержують практичну допомогу у здобутті навичок виставкової роботи, а також позитивних показників у навчанні і творчості.

Іван ГУПІК,
член художньої ради
інституту,
член НСХУ

БАГАТОГРАННІ ЗНАННЯ ТА УМІННЯ

Наприкінці лютого 2017 року на факультеті декоративно-прикладного мистецтва КДІДПМД ім. Михайла Бойчука відбулась захист дипломних робіт. До складу екзаменаційної комісії увійшли:

Галина Кусько, голова ЕК, декан факультету декоративно-прикладного мистецтва Львівської національної академії мистецтв; заслужений художник України, в. о. ректора інституту Оксана Полтавець-Гуйда; Василь Андріяшко, доцент, завідувач кафедри ХТМК; Олена Осадча, доцент, декан факультету ДПМ; Петро Печерний, народний художник України, лауреат Національної премії імені Т. Г. Шевченка; Володимир Прядка, народний художник України, лауреат Національної премії імені Т. Г. Шевченка, професор кафедри рисунка; Олександр Босий, кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри МГД; Андрій Кулігін, старший викладач кафедри ХКДСМ.

Кваліфікаційні роботи ОКР спеціаліст захистили 32 дипломники. Це випускники кафедр монументально-декоративного живопису; художньої кераміки, дерева, скульптури та металу; художнього текстилю, вишивки та моделювання костюма. Дипломники продемонстрували належний рівень професійно-практичної та науково-теоретичної підготовки. Роботи відзначались актуальністю тематики, мистецькою якістю, професіоналізмом. Відмінні оцінки отримали 18 випускників, з них за спеціалізаціями «Монументально-декоративний живопис» – 4 дипломники, «Художній текстиль» – 4 дипломники, «Художня вишивка і моделювання костюма» – 6 дипломників, «Художнє моделювання костюма» – 1 особа, «Художня кераміка» – троє дипломників. Оцінку «добре» отримали 10 випускників, серед яких «Монументально-декоративний живопис» – 7 дипломників, «Художній текстиль» – 1 дипломник, «Художня кераміка» – 1 дипломник, «Художня обробка дерева» – 1 особа. Оцінку «задовільно» отримали 4 дипломники.

Особливо відзначилися фахівці зі спеціалізації «Художня вишивка та моделювання костюма», які працювали під керівництвом доцентів кафедри ХТМК Олени Феоклістової та Валентини Костюкової (остання здійснювала наукове керівництво). Роботи трьох випускниць – Вероніки Бурдейної, Вікторії Жирної та Вероніки Швачко, які отримали дипломи з відзнакою, були оцінені найвищими балами та відзначені похвалою екзаменаційної комісії. В. Бурдейна представила у якості кваліфікаційної роботи інспірований

стилем модерн комплект вишитих жіночих аксесуарів, що включав нашійну прикрасу, пояс, клатч та браслет. Складна трудомістка робота характеризувалась високою мистецькою й технічною якістю, засвідчила прекрасний професійний вишкіл випускниці.

Доречний масштаб, вдалі пропорційні співвідношення, вишуканість світлих силуетів птахів та квітів на васильковому тлі, багата графіка поверхонь, отримана Вікторією Жирною за допомогою різноманітних вишивальних технік, характеризують декоративне таліо для інтер'єру зали урочистих подій.

З презентабельної колекції чоловічих класичних костюмів Вероніки Швачко, створеної на основі історичного одягу XVIII – XIX століть, у матеріалі повністю втілено два. Знайшовши модні оригінальні одягові форми й тактовно доповнивши їх вишуканими деталями та бездоганно виконаною вишивкою, дипломниця досягла сучасного й елегантного звучання своїх виробів.

Знання традицій подільської вишивки, їх уміла інтерпретація, оригінальні деталі одягу, вишуканий колорит характеризували

техніці гарячого та холодного батіка. Майже всі роботи було оцінено на «відмінно». Серед кращих хотілося б відзначити декоративні одягові тканини Діани Кирилко та Аліни Ішук (керівник ст. викладач кафедри ХТМК Юрій Кухар, науковий керівник Олесь Майданець-Баргилевич). Діана Кирилко запропонувала з виконаних власноруч тканин три предмети одягу. Виразно прочитувалось джерело натхнення – весняний український пейзаж. Імпресіонізм, емоційність, спонтанність простежувались в колориті, що асоціювався з сонячним днем, весняною блакиттю, чорними проталинами, зеленню трав. А також у техніці виконання, коли ремізне ткання поєднувалось з рельєфними острівцями сумаху та різноманітних вузлів.

Виконана на ремізному верстаті декоративна тканина Аліни Ішук – це проста і добре ритмізована композиція кольорових смуг і геометричних форм. Пошите з неї жіноче пальто сприймалося вишукано і модно.

На «відмінно» було оцінено дипломні роботи Василіни Зінкевич (декоративна ширма в техніці килимо-

Фотової «Богиня Макоша», Юлії Булаш «Розправ свої крила»; Дарії Дудіної «Митарства»; Ірини Яценко «Дерево життя». На «відмінно» (Інна Веремійченко «Погляд в минуле»; Уляна Максимова «Бажання і безрозсудність»; Олена Владимірова «Холодний Яр»; Марина Дмитренко «Про блукання вічні й про землю»). На «задовільно» Аліна Ходань «Історія духу».

Серед поширених помилок, яких припускались дипломники необґрунтоване прагнення вирішити надто складні завдання образно-пластичного характеру, котрі потребують більшого досвіду та професійного вишколу. До кращих відносимо триптих Інни Веремійченко «Погляд в минуле» (керівник доцент кафедри МДМ Наталя Литовченко, науковий керівник доцент Олена Осадча), що торкається знову відкритих сторінок української історії, та робота Уляни Максимової «Бажання і безрозсудність» (керівник доцент кафедри МДМ Олена Владимірова, науковий керівник доцент Олена Осадча).

До недоліків можна також віднести дещо поверховий підхід до написання теоретичної частини дипломної роботи, коли перший розділ у всіх працях, незалежно від теми, має назву «Ретроспекція». У ряді робіт простежувалось недостатнє знання останніх мистецтвознавчих праць з досліджуваної проблематики, монографій, статей і навіть важливих наукових публікацій викладачів інституту.

Однак, зазначені недоліки не знижували хорошого враження від захистів дипломних робіт у Київському державному інституті декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука. Студенти доповідали стисло, логічно та грамотно. У виступах було розкрито процес роботи над дипломом, теоретичні та практичні знання й вміння. Професійно було здійснено аналіз кваліфікаційних праць у висновках рецензентів. Принципово й доброзичливо працювала екзаменаційна комісія.

Захисти дипломних робіт засвідчили належну якість виконання робіт, актуальність тематики, патріотичне виховання студентів, що проводиться в інституті. Випускники підтвердили здобутий рівень вищої освіти та заслуговують на присвоєння кваліфікації «Художник декоративно-прикладного мистецтва» зі спеціальності 7.02020801 «Декоративно-прикладне мистецтво» та отримання дипломів державного ОКР «спеціаліст».

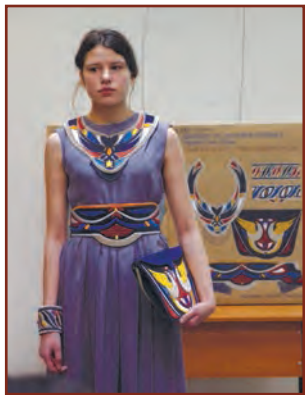
Галина КУСЬКО,
голова ЕК, декан
факультету ДПМ
Львівської національної
академії мистецтв

колекцію жіночого одягу дипломниці Аліни Матюхи, створеної за мотивами українського народного костюма Поділля. Особливо актуальною видається ідея створення колекції фірмового одягу для готельно-ресторанного комплексу «Україна», представленої Ольгою Калакурою. Добру теоретичну підготовку, знання етнографічної спадщини українського народу, його матеріальної культури, майстерне володіння ремеслом вишивки продемонструвала Олена Тригуб, вона створила проект одягу ведучих етнофестивалів і виконала в матеріалі жіночий костюм. Екзаменаційна комісія рекомендувала дипломниці Олені Тригуб продовжувати науково-дослідницьку роботу в магистратурі чи аспірантурі. Кваліфікаційні праці усіх дипломників спеціалізації «Художня вишивка та моделювання костюма» були оцінені на «відмінно».

Нові матеріали, рукотворні фактури тканин для одягу, оригінальне формотворення характеризували колекцію авторського молодіжного одягу за мотивами творчості Неллі Ісупової Юлія Кацалап (керівник доцент кафедри ХТМК Наталя Дяченко-Забашта, науковий керівник доцент кафедри ХТМК Мирослав Мельник), спеціалізація «Художнє моделювання костюма».

Традиційно високі результати кваліфікаційних праць випускників спеціальності «Художній текстиль», котрі запропонували рукотворні одягові та інтер'єрні тканини в техніці ткацтва, панно в

Всі, хто працює чи вчиться у Василя Дмитровича Андріяшка, знають його як людину чуйну та професійного викладача, універсального художника, який працює у різних галузях образотворчого та декоративного мистецтва.

Василь Андріяшко у 70-х роках закінчив відділення художнього текстилю Львівського інституту прикладного та декоративного мистецтва, працював художником на Київському шовковому комбінаті. З-під його рук вийшли яскраві проекти тканин, які протя-

БАГАТОГРАННА ОСОБИСТІСТЬ

гом багатьох років виробувало виробництво. І це не дивно, адже з дитинства майбутній художник допомагав своїй матері, яка була сільською ткалею у рідному селі Рунгури, що на Коломиїщині. Саме там він навчився ткати полотно, килими, верети. І, як каже сам художник, «мабуть, генетична програма спрацювала, і врешті-решт, я став художником-текстильником».

Гобелени Василя Андріяшка експонувалися на багатьох всеукраїнських, республіканських, а згодом, всеукраїнських виставках. У 80-ті роки виконував замовлення для оформлення громадських інтер'єрів, серед яких гобелени, батика, декоративні завіси для оформлення залів у будинках культури, мозаїка, монументально-декоративні розписи. Серед

них триптих-гобелен «Щастя» (палац урочистих подій Дарницького району м. Київ), завіси «Музика» та «Урочиста» (Хмельницька обласна філармонія), гобелен-триптих «Гімн праці» (музей трудової слави Гіталова на Кіровоградщині), мозаїка

Життя знак. 2001

«Полтавська в'язанка» (фізіотерапевтична лікарня в Миргороді), завіса «Таврійські мотиви» (будинок культури м. Каховка) та ін. Багато працював також як живописець-станковист.

У 1989 році Василь Андріяшкорозпочинає свою педагогічну діяльність у Київському художньо-промислому технікумі на відродженому відділенні художнього текстилю. Він стає одним з тих, хто відновив напрямки декоративно-прикладного мистецтва у технікумі й створив нові.

Коли у 1999 році Київський художньо-промисловий технікум стає інститутом, саме Василь Дмитрович пропонує назвати його на честь видатного українського монументаліста Михайла Бойчука.

За цей час Василь Андріяшко перебував на різних керівних посадах, і всі, хто працював поряд з ним, відзначають його високу інтелігентність, толерантність, доброзичливість у стосунках з колегами і студентами.

Василь Андріяшко знаходиться у постійному творчому пошуку, знаходить нові техніки виконання творів, серед яких досить нова для українського глядача техніка валяння з кольорової вовни. Бере активну участь у творчих виставках, створює нові роботи: «Ти пішла, як усмішка з обличчя...», «З думкою про майбутнє», «Вічний мотив», «Клятва закоханих», «Біля витоків», диптих «Скіфський степ», «Берегиня Карпат»,

Наші ювіляри

Сонце заходить. 1994

«Магічні узорі», «Знаки» та інші.

Колектив інституту бажає Василю Дмитровичу, який цього літа святкує свій славний ювілей – 75 років, творчого довголіття, натхнення, козацького здоров'я, талановитих, вдячних учнів!

Юлія ПОЛТАВСЬКА

АБЕТЦІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ – БУЛИ!

Перші варіанти абетки для української мови Василя Чебанника були показані в 2004 р. на персональній виставці у лаврській галереї за підтримки екс-спікера Верховної Ради України Степана Гавриша. А вже через чотири роки, на всесвітній виставці у Санкт-Петербурзі художник презентував значну кількість шрифтових композиційних розробок. Шрифти з «Графіки української мови» експонувалися на аналогічній виставці у Москві 2010 року. Твори Чебанника з цієї виставки потрапили до Московського Музею сучасної каліграфії.

Розроблену В. Чебанником літеру «Ш» (ша) один з російських дизайнерів використав для створення фірмового знаку для меблевого комбінату і підписав, що вона створена на

Закінчення.
Початок на стор.1

основі російської абетки, до того ж у російській абетці такої літери – немає!

Спільна з російською абетка – це кайдани на українській мові, гірші за спільну нафтову чи газову трубу! Абетка – обличчя мови і держави! І тут пригадалися слова Т. Шевченка: «... а онукам, їм байдуже – панам гречку сіють...»!

Нація, територія, мова – три чинники, які формують справжню державу. І наскільки міцні та неподільні, настільки і залежить розвиток та міжнародний авторитет держави. Літера чи Знак – це символ нації, частина нашого генетичного коду.

Абетці української мови в Україні – бути!

**Василь Чебанник, професор,
член-кореспондент НАМ
України**
**Володимир Петрашик,
кандидат мистецтвознавства,
доцент НАОМА**

У Мистецькому Арсеналі відбувся VII Міжнародний фестиваль «Книжковий Арсенал», що об'єднує літературу й мистецтво і який представив книжкові новинки понад 150 видавництв. Цьогорічний фестиваль пройшов під назвою «Сміх. Страх. Сила», що дало привід для дискусії про природу сміху, його багатолітність і визначальну роль у часи криз, про те, як ми сміємося сьогодні, коли звичний світ дезінтегрується, і чи можна сміятися у такі часи. Важливим приводом для означеної теми стала 175-річниця з часу виходу повного видання «Енеїди» Івана Котляревського – яскравого прикладу української сміхової культури.

Особливістю «Книжкового Арсеналу», що відрізняє його від інших літературних фестивалів є потужна візуальна складова. Виставки «Книжкового Арсеналу» глибше розкривають заявлену тему фестивалю – «Енеїда Базилевича» (про витворення «козацького міфу» у першому українському графічному романі), «Один кілометр Перцю» (про радянську специфіку сміху), «Вернер Клемке. Нестандарт», «Оноре Дом'є – батько французької карикатури» (про німецьку і французьку особливості карикатур), Андрій Сагайдаковський «Слухай уважно» (іронічне висміювання повсякдення), виставка плакатів молодих графічних дизайнерів «Сміх. Страх. Сила», міжнародна виставка ілюстрацій «До речі, життя чудове», організовану «Клубом ілюстраторів Pictogis».

Організаторами виставки «Енеїда Базилевича» виступили УВК (Українська візуальна книга), арт-центр Я Галерея, Національний художній музей

Україні, Мистецький Арсенал, куратори Павло Гудімов та Діана Ключко. На виставці були представлені оригінали ілюстрацій, наданих Національним художнім музеєм України та родиною Базилевичів, підготовчі рисунки та фото з архіву родини Базилевичів, а також унікальне відео, що показує Анатолія Базилевича за роботою, оцифроване Національним центром О. Довженка. Ця виставка є прев'ю до масштабного проекту «Енеїда. Героїка та еротика», який відбудеться у серпні-вересні в Національному художньому музеї України.

Спеціально до Книжкового арсеналу 2017 видавництвом «Артбук» випущено книга «Енеїда Базилевича», що висвітлює історію створення художником ілюстрацій до поеми І. Котляревського, а також досліджує візуальні образи першого українського графічного роману. У книзі використані матеріали з архівів та колекцій родини Базилевичів, Дмитра Малакова, Сергія Якутовича, Національного художнього музею України, Харківського художнього музею та Національного музею у Львові імені Андрея Шептицького. Упорядники книги – Павло Гудімов та Діана Ключко, автори текстів – Олексій Базилевич, Ірена Белаш, Діана Ключко та Поліна Ліміна. Книгу видано за підтримки Фонду родини Загорій. Автор дизайну видання – Катерина Сіваченко, між іншим, випускниця КДІДПМД ім. М. Бойчука. До речі, на конкурсі «Найкращого книжкового дизайну», що вже втретє проводиться на «Книжковому Арсеналі», у співпраці з Goethe-Institut в

Україні, за підтримки Франкфуртського книжкового ярмарку, фонду «Buchkunst» та проекту Читома, «Енеїда Базилевича» увійшла до трійки найкращих книг про мистецтво.

Презентація книги відбулась 21 травня, в останній день роботи фестивалю. В обговоренні видання взяли участь Олексій Базилевич, Поліна Ліміна, Катерина Сіваченко, Діана Ключко, Павло Гудімов та завідувач відділу графіки Національного художнього музею України Данило Нікітін. У той же день відбулась кураторська екскурсія по експозиційній залі виставки «Енеїда Базилевича» за участю Павла Гудімова, Данила Нікітіна та Олексія Базилевича. Виставку також оглянув президент України Петро Порошенко під час відвідання «Книжкового Арсеналу».

Залишається додати, що видавництво «Артбук» презентувало ще одну цікаву книжку – «Як у тіні. Георгій Якутович як ілюстратор книги «Тіні забутих предків». Це спроба подивитися на особу-феномен Георгія Якутовича крізь призму однієї з проілюстрованих ним книг – «Тіні забутих предків» Михайла Коцюбинського. Видання стало етапним як у житті художника, так і в розвитку української графіки.

Книга багато ілюстрована як роботами Георгія Якутовича, так і фотографіями з сімейного архіву. Упорядники видання – Павло Гудімов та Поліна Ліміна, текст Поліни Ліміної, дизайн Катерини Сіваченко. Книгу видано за підтримки родини Шлапаків, Дмитра Шимківа та Юрія Осламовського.

**Олексій БАЗИЛЕВИЧ,
доцент кафедри рисунка**

ТВОРЧИСТЬ РОДИНИ СКАКАНДІ

У мистецькій галереї Деснянського району було розгорнуто виставку творчих робіт родини Скаканді під символічною назвою «Родинне». Це Юлій Скаканді, заслужений художник України, доцент кафедри рисунка нашого інституту, а також вся його мистецька родина: заслужений художник України Георгій Зубковський, дружина Юлія Скаканді, Ірина Зубковська, член НСХУ, донька Вікторія та онук Андрій Гнедкі.

На виставці було представлено понад 80 творчих робіт авторів, виконаних у техніці живопису, графіки, акварелі. Експонувалися графічні твори Георгія Зубковського, виконані за період, починаючи від 50-х років. Це станкові твори, книжкова ілюстрація, екслібриси, представлені у техніці ліногравюри, а також твори останніх років життя.

Ірина Зубковська звітувала

понад двадцятьма роботами – ілюстраціями до дитячої літератури, які вийшли друком у видавництвах України.

Поціновувачі мистецтва могли познайомитися також з ілюстраціями до дитячої літератури, автором яких є Вікторія Скаканді. Цей доробок також вийшов друком. Художниця представила твори на вільну тему, які були створені під час навчання в НАОМА під керівництвом Миколи Компанця та Андрія Чебикина. Вона проявила себе як талановита мисткиня, творчі роботи якої експонувалися на професійних виставках України та за кордоном. Нині Вікторія успішно співпрацює з багатьма видавництвами України.

Виставка приємно вразила всіх відвідувачів. Хочеться побажати членам родини Юлія Скаканді й надалі тішити нас творчими здобутками.

ЗУСТРІЧІ В КРАМАТОРСЬКУ

Між Київським державним інститутом декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука та комунальним закладом культури «Донецький обласний художній музей» було укладено договір про спільну діяльність з метою проведення мистецького заходу «Відлуння Дикого поля». Місце проведення – філія закладу культури в місті Краматорськ Донецької області.

Завдяки ініціативі та активності директора «Донецького обласного художнього музею» Наталії Іванченко 1 червня поточного року відбулося урочисте відкриття зазначеного мистецького заходу, в якому взяли участь і представники КДІДПМД ім. Михайла Бойчука: помічник ректора з творчих питань Юлія Полтавська та методист Тетяна Скірда, які презентували наш інститут та прокоментували експозицію.

Присутні на відкритті представники обласної адміністрації, професійно-технічних та середніх навчальних закладів Краматорська, громадських організацій, журналісти обласного телебачення з надзвичайною зацікавленістю сприйняли інформацію про наш інститут і запрошення відвідати заклад, вступати на навчання.

Отже, з 01 по 28 червня 2017 р. у центральному залі Художнього музею Краматорська експонуються роботи студентів КДІДПМД ім. М. Бойчука, які представляє кафедра ХТМК – гобелени та комплекти концептуального одягу. Автори 24-х експонатів – Вікторія Толконнікова, Катерина Ясинська, Вікторія Кіреєва, Тетяна Філоненко, Яна Козій, Анастасія Черняк, Юлія Маєвська, Анастасія Бондарчук, Лілія Авдеева, Ольга Калакура, Карина Шкіль, Світлана Назаренко, Тетяна Тімова, Юлія Шинкаренко. Майстерності та професійності цих випускниць навчили викладачі кафедри Василь Андріяшко, Марта Базак, Галина Забашта, Наталія Дяченко-Забашта, Лідія Авдеева.

Про цих талановитих викладачів та колег з інших кафедр, про напрямки знань, організацію навчального процесу, атмосферу творчості та дбайливого ставлення до традицій культури України того ж дня розповіла Юлія Полтавська і в аудиторіях Краматорського технологічного технікуму. Студенти щиро дякували за презентацію та отримали афіші про наш інститут та примірники інститутської газети «Мистець».

За підсумками поїздки до Краматорська ми пересвідчилися в необхідності відвідання інших міст з метою презентації та популяризації КДІДПМД ім. Михайла Бойчука, експонування робіт студентів як результату навчання в нашому ВНЗ.

Тетяна СКИРДА

Над розписами мурів монастиря крім В. Прядки й О. Владимирової працювали ще художники Володимир Пасівенко, Віктор і Олексій Григорови, Наталя Литовченко. Володимир Прядка й Олена Владимірова виконували розписи «Собор Архистратига Михаїла з усіма небесними силами» та «П'яте чудо Св. Варвари», де йдеться про чудесне зцілення хворого киянина.

Грандіозний за площею та складністю виконання, кількістю персонажів «Собор архистратига Михаїла з усіма небесними силами». Художникам вдалося не лише візуально опанувати простір мурів у відповідності до своїх задумів: вони створили емоційно-змістовний світ і зуміли включити до нього глядача. До композиції увійшли історичні постаті князів Володимира, Гліба, Бориса та інших.

Центральна нава собору і Михайлівський дяконник розписані у візантійському стилі. Пензлеві подружжя належать образ Архангела Михаїла, образи пророків, серед яких найвиразніше виглядають Аввакум, Даниїл, Захарія а також Праотці Ной, Сіф, Мелхіседек та Іаков. Зображення святих привертають увагу виразом стійкості і рішучості. Зрозуміла композиція, чіткі лінії, чисті і яскраві фарби допомагають сприймати розпис з першого погляду.

Зовсім інакше трактовані композиції, написані у бароковому стилі. За взірцем для картонів Володимир Прядка обрав стародруки граверів Києво-Печерського монастиря та розписи Троїцької Надбрамної церкви, побудованої в 1106–1108 роках і наприкінці XVII сторіччя та реконструйованої протягом XVIII у стилі українського бароко.

Крім згаданих розписів, у 2000 році Володимир Прядка і Олена Владимірова виконали десять ікон на фасадах Михайлівського Золотоверхого собору та монументальний стінопис північної стіни Варваринського приділу: «Собор Архангела Михаїла і небесних сил», «Різдво Христове», «Свята Трійця», «Мучеництво св. Варвари», «Архангел Михаїл та св. Варвара», «Мойсей в пустелі», «Зцілення сліпого», «Неопалима купина», образи шести

Закінчення. Початок у №3-4

ПОЄДНАНІ МИСТЕЦТВОМ

пророків та інші. Головний художній акцент у цих композиціях завжди спрямований на психологічну виразність образів, на внутрішню їх значущість.

Наступного 2001 року Володимир Прядка розпочинає роботу над ескізами монументального живопису для Успенського собору Києво-Печерської лаври.

За високі досягнення у творчості талановита художниця Олена Владимірова у 1996 році отримала звання заслуженого діяча мистецтв України.

2005 рік став щасливим і плідним для Володимира Прядки. Його було обрано академіком Академії мистецтв України.

Маючи за плечима досвід розписів Михайлівського Золотоверхого собору, Володимир Прядка і Олена Владимірова в 2008 році з головою поринають у роботу над стінописом в інтер'єрі Успенського собору Києво-Печерської лаври і присвячують їй декілька років життя. Важливим було відтворити первісний живопис собору, створений непересічними майстрами першої половини XVIII століття.

У відтворенні розписів, що загинули під час руйнації собору в 1941 році, крім Володимира Прядки та Олени Владимірової брали участь знані мистці Тетяна та Любомир Дмитренки, молоді художники Андрій Гончар, Максим Стороженко та Олексій Григоров.

Володимир Прядка, розробляючи картони для цього стінопису, вдався до розшуків історичного й художнього матеріалу в архівах Києво-Печерської лаври та Центрального Державного історичного архіву України.

Унікальність розписів Успенського собору Києво-Печерської лаври полягає в тому, що це єдиний приклад стінопису, що зображував усі сім Вселенських Соборів.

Живопис центральної нави заповнює все приміщення, поширюючи свій вплив рівномірно по всій його площі. Тут розташовані дві багатофігурні композиції, створені подружжям: «П'ятий Вселенський Собор» і «Сьомий

Вселенський Собор». У «П'ятому Соборі» художниками створено 60 образів, а у «Сьомому Соборі» їх вже 180.

Крім цих композицій художники створили 24 ікони Преображенського іконостасу (2006), для якого Володимир Прядка виконав ще й різьблені в дереві та розписані кольорові рельєфні зображення Моїсея, Ісуса Христа, Іллі та Іакова, Іоана і Петра, що є унікальним прикладом відродження загальноєвропейських барокових традицій. На хорах знаходяться й три ікони Андріївського іконостасу: розп'яття Ісуса Христа, св. Петра та св. Андрія.

Після завершення роботи над розписами Успенського собору, художники створили серію історичних портретів українських гетьманів: Івана Виговського, Богдана Хмельницького, Петра Дорошенка, Івана Мазепи, а також картину «Україна у вогні», які були передані на постійне зберігання та експонування до Національного заповідника «Батурин».

Нині Володимир Прядка та Олена Владимірова викладають в нашому інституті, навчають майбутніх художників-монументалістів всього того, що вміють і знають.

Неспокійний характер Володимира Прядки спонукає його до створення нових проектів. Сьогодні це втілення в життя задуму пам'ятника Аскольду і Діру – легендарним засновникам держави з назвою Русь, першим християнським руси-україни. І, знаючи дієву вдачу мистця, віримо, що найближчим часом і цей його проект здійсниться.

Наостанок хочеться ще раз підкреслити, що у роботах народного художника України, лауреата Національної премії ім. Тараса Шевченка, академіка НАМ України Володимира Прядки та заслуженого діяча мистецтв України Олени Владимірової сучасність і свіжість рішень органічно поєднуються з національними і культурними традиціями. Це надає особливої переконливості і завершеності їхнім творам, свідчить про велику професійну майстерність.

Юлія ПОЛТАВСЬКА

ВІКНО У СВІТ

Найголовніше завдання вищого навчального закладу полягає в тому, щоб навчити молоду людину вчитися, знаходити та використовувати інформацію, визначити відповідний напрямок пошуку.

Як мінімум, студент знає, що існує не лише Internet, а й справжня бібліотека. Адаже для суспільства принципово важливі освічені люди, які добре знаються не лише на підручниках, посібниках з обраної спеціалізації, а й цікавляться класикою, сучасною українською й світовою літературою та мистецтвом. Якщо студенти не знайомі з теорією мистецтва, не знають, як розвивалася історія світової і національної культури, нічого цікавого, креативного вони створити не зможуть.

Бібліотека нашого інституту, зокрема її читальний зал, розрахований на 30 місць. Проте, її загальний фонд нараховує 62 тисячі примірників художньої, спеціальної літератури з усіх напрямків мистецтва, періодики, фахових журналів. Інститут отримує щомісячник «Бібліотечний форум». Студенти й викладачі мають можливість знайти цікаві публікації у часописах «Вища школа», «Ландшафт і архітектура», «Мистецтво й освіта», «Ковальська майстерня», «Клинок», «Образотворче мистецтво», «Народна творчість та етнологія», «Ательє», «Бурда», «Педагогіка і психологія», «Пам'ятки України: історія та культура» та ін. Маємо значне поповнення книжок, художніх альбомів, іншої літератури від співробітників інституту, створених поціновувачів мистецтва. Торік бібліотечний фонд поповнився 25 подарованими примірниками каталогів, альбомів, дослідницьких робіт. Тож, для кожного студента, який працює над собою, прагне отримати якомога більше знань, навичок, розширює власний світогляд, зрештою, прагне бути широкоосвіченою людиною, є всі можливості. Можна ознайомитися із постійно діючими виставками, присвяченими Михайлові Бойчуку, здобуткам наших мистців. Отже, двері бібліотеки відкриті. Переступіть поріг!

Марина ПЕЧЕНЕВСЬКА, завідувач бібліотеки

АКЦІЯ «НІЧ МУЗЕЇВ»

У Міжнародний день музеїв викладачі та студенти кафедри ХТМК спеціалізації художнього моделювання костюма та художньої вишивки нашого інституту були запрошені до участі у святкуванні цієї події в Державній музеї декоративного українського мистецтва, що на території Києво-Печерської Лаври. Працівники музею підготували цікаву програму до заходу «Ніч музеїв».

Вперше «Ніч музеїв» відбулася в Берліні у 1997 році. Вдруге – 1999 року за ініціативою Міністерства культури і комунікацій Франції під назвою «Весна музеїв», оскільки 18 травня в усьому світі відзначається Міжнародний день музеїв. А в 2001 році в цій акції брало

участь вже 39 музеїв країн Європи та Америки. 2005 року у заході взяли участь 750 музеїв Франції та 500 музеїв Європи.

Українські музеї вперше масово долучились до всесвітньої акції у 2008 році. Упродовж 2013 – 2016 років цей культурний захід акцію масово підтримали музеї Києва, Львова, Одеси, Харкова та Феодосії, всього у 15 містах.

У цей день музеї у нічний час працюють безкоштовно і радо відчиняють двері своїх виставкових залів.

Наші колеги підтримали акцію, в якій інсценували обрядову тему українського весілля, і представили дип-

ломні роботи випускників нашого закладу різних років. Костюми було створено за мотивами народного українського східного та західного декоративного мистецтва, за творчістю Марії Примаченко, Ганни Собачок-Шостак, Івана Приходька, за колекціями дукачів та коронарки у традиції культурної спадщини України. Автори робіт: Еріка Нібок, Олександра Лоянич, Лілія Авдеева, Катерина Черевата, Анастасія Черняк, Катерина Максимова. Вони створювали свої роботи під керівництвом майстринь своєї справи, професійних і мудрих викладачів-наставників доцентів кафедр

ри ХТМК Галини Забашти та Наталії Дяченко-Забашти.

Надзвичайною майстерністю вразили глядачів роботи студентів спеціалізації художня вишивка, створені під керівництвом доцента кафедри ХТМК Лідії Авдеевої. Костюми виконано у традиціях української культури як давніх часів, так і сучасних. Були продемонстровані асоціативні весільні пари, одяг із символікою стихій води та вогню, одяг у техніці витинанки тощо.

Керівництво Державного музею декоративного українського мистецтва щиро вдячно представникам КДІДПМД ім. М.Бойчука за участь у святкуванні та в організації дефіле.

Ксенія КУПЧИК

НА СПОРТИВНИХ РУБЕЖАХ

Нещодавно відбулася XXI спартакіада «Під куполами Печерська» серед студентів вищих навчальних закладів Печерського району м. Києва. Збірні команди нашого інституту взяли

участь у змаганнях з настільного тенісу, волейболу, бадмінтону, шахів.

Змагання зі стрільби проходили в тирі на базі ліцею ім. І. Богуна. На вогневих рубежах вийшли Марія Даниленко, Валентина Бакман, Єлизавета Трегуб, Вікторія Григор'єва (усі з ДС, II к.), Костянтин Чумаков (ХМК, II к.). Наставник наших студентів старший викладач кафедри МГД Олександр Ятковський задоволений виступами вихованців КДІДПМД ім. Михайла Бойчука, оскільки, як вважає педагог, у цій справі важлива участь у змаганнях, спілкування з новими друзями.

У спартакіаді взяли участь студенти Національного транспортного універ-

ситету, Київського національного університету технологій і дизайну, Лінгвістичного університету, Національної музичної академії України ім. П. І. Чайковського, Національного університету фізичного виховання і спорту України.